
Het Woord van de Gerechtigheid

Nummer 193, januari, februari 2025

“Want ieder die nog van melk leeft, is onervaren in het woord van de gerechtigheid (St. vert.): hij is nog een kind” (Hebr. 5:13). Het “woord van de gerechtigheid” staat in contrast tot “de eerste beginselen van de uitspraken van God” (Hebr. 5:12). Het “woord van de gerechtigheid” duidt daarom op diepere waarheden waarin God handelt op basis van Zijn gerechtigheid met ons.

Het Woord van de Gerechtigheid wil een bijdrage leveren om christenen vertrouwd te maken met de “vaste spijs” (Hebr. 5:14) van het woord van God om geestelijke volwassenheid mogelijk te maken. Bijbelse waarheden die nauwelijks worden onderwezen en van cruciaal belang zijn om “het einddoel van het geloof” (1 Petr. 1:9) te bereiken, zullen in het bijzonder onderwerp van aandacht zijn.

Het Woord van de Gerechtigheid wordt geredigeerd door Roel Velema
e-mail: roel@velemaweb.nl
weblog: <http://velemaweb.nl>

Ben ik opnieuw geboren?

“En er was een mens uit de Farizeeën; zijn naam was Nicodemus, een leider van de Joden.

Deze kwam 's nachts naar Jezus en zei tegen Hem: Rabbi, wij weten dat U van God gekomen bent als leraar, want niemand kan deze tekenen doen die U doet, als God niet met hem is.

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: **Als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien.**

Nicodemus zei tegen Hem: Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de schoot van zijn moeder ingaan en geboren worden?

Jezus antwoordde: Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: **Als iemand niet geboren wordt uit water en Geest, kan hij het Koninkrijk van God niet binnengaan.**

Wat uit het vlees geboren is, is vlees; en **wat uit de Geest geboren is, is geest.**

Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: **U moet opnieuw geboren worden.**

De wind waait waarheen hij wil en u hoort zijn geluid, maar u weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met iedereen die uit de Geest geboren is.

Nicodemus antwoordde en zei tegen Hem: **Hoe kunnen deze dingen gebeuren?”**

Jezus antwoordde en zei tegen hem: Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet?

Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u: Wij spreken over wat Wij weten en getuigen van wat Wij gezien hebben, en toch neemt u Ons getuigenis niet aan.

Als Ik aardse dingen tegen u zei en u niet gelooft, hoe zult u geloven als Ik hemelse dingen tegen u zeg? En niemand is opgevaren naar de hemel dan Hij Die uit de hemel neergedaald is, namelijk de Zoon des mensen, Die in de hemel is.

En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.

Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:1-16).

Jezus, de Zoon van God, verbleef zo'n 33 jaar op deze wereld, waarvan de laatste 3 jaar zijn openbare bediening betrof. Zijn gesprek hierboven met Nicodemus, een Farizeeër, een leider en leraar uit de Joden, vond plaats aan het begin van Jezus' bediening. Het onderwerp was "opnieuw geboren worden", ook wel "wedergeboorte" genoemd.

Het belang van dit onderwerp *moet niet worden onderschat*, want zonder opnieuw geboren te worden, kunnen wij het koninkrijk van God niet zien en binnengaan (zie ook Kolossenzen 1:13). Wedergeboorte maakt het verschil tussen verloren gaan en eeuwig leven hebben (Johannes 3:16).

Daarom deze indringende vraag: *Ben ik opnieuw geboren?*

Hoewel Nicodemus een leraar van Israël was, begreep hij niet wat wedergeboorte was.

In het gesprek stelde Nicodemus Jezus twee vragen:

1, "Hoe kan een mens geboren worden als hij oud is? Hij kan toch niet voor de tweede keer in de schoot van zijn moeder ingaan en geboren worden?" (Johannes 3:4).

2. "Hoe kunnen deze dingen gebeuren?" (Johannes 3:9).

Op de tweede vraag antwoordt Jezus: "Bent u de leraar van Israël en weet u deze dingen niet?" (Johannes 3:10).

De eerste vraag was gericht om te weten *wat* wedergeboorte is en de tweede vraag *hoe* iemand wedergeboren kan worden. Het *wat* en het *hoe* gaan samen.

Wanneer Nicodemus op de tweede vraag een antwoord had gegeven, moest hij het, als leraar van Israël, ook hebben op de eerste vraag.

Wat is wedergeboorte?

Laten we beginnen met de eerste vraag van Nicodemus, de vraag wat wedergeboorte is. Hij dacht dat een mens lichamenlijk opnieuw geboren moest worden. Jezus antwoordde dat iemand geboren moest worden *uit water en Geest*. Het ging om een *geestelijke geboorte*. Maar waarom moeten wij geestelijk opnieuw geboren worden? Voor het antwoord op die vraag moeten wij naar het eerste boek van de Bijbel, naar Genesis 2:2,16-17:

"En de HEERE God gebod de mens: Van alle bomen van de hof mag u vrij eten, maar van de boom van de kennis van goed en kwaad, daarvan mag u niet eten, want op de dag dat u daarvan eet, zult u zeker sterven."

Adam en Eva aten van de boom, maar zijn die dag *niet lichamenlijk* gestorven. Het ging om een *geestelijke* dood. Ze verloren het contact met God en er kwam geestelijke scheiding tussen God die heilig is en de mens die zondigde. Op basis van het werk van Christus aan het kruis wil God door de wedergeboorte nieuw leven schenken. En wie zou dat niet willen?

Daarom deze indringende vraag: *Ben ik opnieuw geboren?*

Blijkbaar had Nicodemus, als kenner van de Schiften, moeten weten *wat* wedergeboorte is. Aan welk gedeelte van de Bijbel had hij dan moeten denken? Dat is Ezechiël 36:24-28:

*“Ik zal u uit de heidenvolken halen en u uit alle landen bijeenbrengen. Dan zal Ik u naar uw land brengen. Ik zal rein water op u sprenkelen en u zult rein worden. Van al uw onreinheden en van al uw stinkgoden zal Ik u reinigen. **Dan zal Ik u een nieuw hart geven en een nieuwe geest in uw binnenste geven.** Ik zal het hart van steen uit uw lichaam wegnemen en u een hart van vlees geven. Ik zal Mijn Geest in uw binnenste geven. Ik zal maken dat u in Mijn verordeningen wandelt en dat u Mijn bepalingen in acht neemt en ze houdt. U zult wonen in het land dat Ik uw vaderen gegeven heb, u zult een volk voor Mij zijn en Ik zal een God voor u zijn” (Ezechiël 36:24-28).*

Ezechiël schreef deze woorden zo'n 600 jaar voor Christus en ze zijn actueler dan ooit. We zien dat God het Joods volk terughaald uit de diaspora in het land dat Hij door een verbond met Abraham heeft gegeven aan de Joden. Dit zal resulteren dat de Joden straks op nationale basis ook tot wedergeboorte zullen komen, zoals dat nu al geldt voor iedereen die tot geloof komt.

Wat is die wedergeboorte dan? Ezechiël zegt dat bij de wedergeboorte we *een nieuw hart en een nieuwe geest* krijgen. Dit gaat gepaard met *een reiniging door water*. Dat is niet een letterlijk water, maar de innerlijke reiniging van het lichaam dat een tempel wordt van de Heilige Geest. En wie zou dat niet willen?

Daarom deze indringende vraag: *Ben ik opnieuw geboren?*

Wanneer we een nieuw hart en een nieuwe geest ontvangen, wordt onze geest gehecht aan de Geest van God, vergelijkbaar met twee verlijmdde velletjes papier die niet meer te scheiden zijn:

“Wie zich echter met de Heere verenigt, is één geest met Hem” (1 Korinthiërs 6:17).

Wanneer dat gebeurt, is het geestelijk contact met God weer hersteld. We ontvangen dan geestelijk onderscheidingsvermogen om te groeien in het leven met Christus. Vandaar dat mensen die tot geloof komen, zo enthousiast worden en hun omgeving dat vaak niet kan plaatsen. De gelovige begrijpt het wèl, want hij of zij is overgegaan van de geestelijke dood naar geestelijke leven, van een *“ongeestelijk of natuurlijk mens”* naar een *“geestelijk mens”*. De apostel Paulus zegt hierover:

*“Maar de **natuurlijke mens** neemt de dingen van de Geest van God niet aan, want ze zijn dwaasheid voor hem. Hij kan ze ook niet leren kennen, omdat ze geestelijk beoordeeld worden” (1 Korinthiërs 2:14).*

We kunnen geestelijke zaken alleen begrijpen als we Gods Geest hebben. Maar over de geestelijke mens, de wedergeboren mens, zegt Paulus:

*“Maar **een mens die de Geest wel bezit** [‘geestelijke mens’], kan alles beoordelen ... onze gedachten zijn die van Christus” (1 Korinthiërs 2:15-16 NBV vertaling 2004).*

Is het niet geweldig om een geestelijk mens te worden en te leren met God te leven en te wandelen, de relatie waarvoor we zijn gemaakt?

*“God is getrouw, door Wie u **geroepen bent tot de gemeenschap** van Zijn Zoon Jezus Christus, onze Heere” (1 Korinthiërs 1:9).*

God heeft ieder mens geroepen tot de gemeenschap om Hem beter te leren kennen. Wie zou dat niet willen?

Daarom deze indringende vraag: *Ben ik opnieuw geboren?*

Van nature hebben wij geen geestelijk onderscheidingsvermogen. Zolang wij niet zijn wedergeboren, zijn we ons alleen bewust van wat voortkomt uit onze natuurlijke geboorte. We zijn geestelijk dood als het gaat om de ware betekenis van ons bestaan. We kunnen van nature niet weten wat het doel is van ons bestaan. Dan proberen we het beste ervan te maken. Zo'n leven kan zeker respect afdwingen, maar als het wordt geplaatst in relatie tot God en de eeuwigheid, is die persoon geestelijke dood voor deze zaken. Ze behoren namelijk tot een andere wereld en onze natuurlijke geboorte opent niet de weg daartoe. De enige weg ligt in de wedergeboorte. Daarom zei Christus: "*Verwonder u niet dat Ik tegen u gezegd heb: **U moet opnieuw geboren worden***" (Johannes. 3:7).

Dit zien we voortdurend om ons heen. Mensen kunnen wat van de Geest is, niet begrijpen en komen hoogstens tot de uitspraak dat "*er wel iets is*". De immense betekenis van de wedergeboorte kennen ze niet.

Wedergeboorte is de geestelijke geboorte van een christen. Zoals onze natuurlijke geboorte de eerste stap en ervaring is in ons natuurlijke leven, is onze geestelijke geboorte het begin van ons geestelijk leven. Wedergeboorte is *nooit het doel* van ons geestelijk leven, net zo min als onze natuurlijke geboorte het doel is van ons natuurlijke leven. Geboorte duidt altijd en alleen op een noodzakelijk begin. Geestelijke groei *moet* daarop volgen.

Het woord "wedergeboorte"

Het woord "wedergeboren" is in het Grieks verbonden met twee woorden: 1) het werkwoord *gennaoo*, dat "geboren doen worden; verwekken" betekent, en 2) het bijwoord *anoothen* dat "van boven af; van een vroeger moment af, overnieuw" betekent.

In de eerste plaats geeft *anoothen* een plaats aan waar iets begint of vandaan komt, bijvoorbeeld uit de hemel (Jakobus 3:17). Pas in de tweede plaats is het woord een tijdsaanduiding (Hand. 26:5; Gal. 4:9). Onze wedergeboorte is daarom allereerst een geboorte "van boven", vanuit de hemel, en in de tweede plaats een geboorte die "opnieuw" plaatsvindt. Onze wedergeboorte of geestelijke geboorte wordt in de bijbel ook een "*geboorte uit God*" genoemd. Deze "*geboorte uit God*" sluit ook beter aan bij een geboorte van boven dan bij een geboorte die opnieuw plaatsvindt:

*"Maar allen die Hem aangenomen hebben, hun heeft Hij (vol)macht gegeven kinderen van God te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven; die niet uit bloed, niet uit de wil van vlees en ook niet uit de wil van een man, maar **uit God geboren zijn**"* (Johannes 1:12,13).

Door deze "*geboorte uit God*" worden we een "*kind van God*". Het is een volmacht (Grieks: *exousia*), die direct in werking treedt wanneer we de Heer aannemen. Er vindt dan een geestelijke geboorte plaats waardoor wij een kind van God worden. En wie zou er niet een kind van God willen worden?

Daarom deze indringende vraag: *Ben ik opnieuw geboren?*

Hoe word ik wedergeboren?

Voor het antwoord op deze vraag zegt Jezus:

“En zoals Mozes de slang in de woestijn verhoogd heeft, zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:14,15).

Dit is een verwijzing naar Numeri 21:8:

“Toen trokken zij van de berg Hor in de richting van de Schelfzee. Ze moesten namelijk om het land van Edom heen trekken, maar onderweg kon de ziel van het volk het niet langer verdragen. Het volk sprak tot God en tot Mozes: Waarom hebt u ons uit Egypte laten vertrekken om te sterven in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel heeft een afkeer van dit waardeloze brood.

Toen zond de HEERE gifslangen onder het volk; die beten het volk, en er stierf veel volk uit Israël. En het volk kwam naar Mozes toe. Zij zeiden: Wij hebben gezondigd, want wij hebben tegen de HEERE en tegen u gesproken. Bid tot de HEERE dat Hij de slangen van ons wegneemt. Toen bad Mozes voor het volk.

En de HEERE zei tegen Mozes: Maak u een gifslang en zet hem op een staak. Het zal gebeuren dat ieder die gebeten is, in leven zal blijven, als hij daarnaar kijkt [vers 8].

Toen maakte Mozes een koperen slang en zette hem op de staak. En het gebeurde als de slang iemand beet dat hij naar de koperen slang keek en in leven bleef” (Numeri 21:4-9).

Zoals de koperen slang werd opgericht, werd ook Christus verhoogd aan het kruis. Hij werd een schouwspel van de wereld. De verhoging van de slang is een beeld of type van Christus' overwinning over Satan, de oude slang. Zijn kop werd vermorzeld toen Christus aan het kruis “*de overheden en de machten ontwapend, die openlijk te schande gemaakt en daardoor over hen getriomfeerd*” (Kolossenzen 2:15).

Wanneer je opziet naar dat kruis en de betekenis ervan voor je leven ziet, bepaalt dat of je in leven blijft. Waarom ging Jezus aan dat kruis? Omdat God in Christus jou en mij heeft liefgehad. Jezus stierf voor ons uit vrije wil. Het wel of niet aanvaarden van het volbrachte werk aan het kruis, bepaalt of we verloren gaan of eeuwig leven hebben. Dit kunnen we samenvatten in waarschijnlijk het bekendste en belangrijkste vers in de Bijbel:

“Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft” (Johannes 3:16).

De slang verwijst naar de boze, de duivel, die de mensheid heeft verleid en wiens slaaf we zijn geworden.

“En de HEERE God zei tegen de vrouw: Wat hebt u daar gedaan! En de vrouw zei: De slang heeft mij bedrogen en ik heb ervan gegeten. Toen zei de HEERE God tegen de slang: Omdat u dit

gedaan hebt, bent u vervloekt onder al het vee en onder alle dieren van het veld! Op uw buik zult u gaan en stof zult u eten, al de dagen van uw leven” (Genesis 3:13,14).

Christus heeft echter de vloek op Zich genomen en is voor ons tot zonde gemaakt.

“Want Hem Die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden gerechtigheid van God in Hem” (2 Korinthiërs 5:21).

“Christus heeft ons vrijgekocht van de vloek van de wet door voor ons een vloek te worden, want er staat geschreven: Vervloekt is ieder die aan een hout hangt” (Galaten 3:13),

Ik word wedergeboren door Hem aan te nemen die aan het hout ging, aan het kruis van Golgotha. Ik krijgt dan de onmiddellijke volmacht om een kind van God te worden (Johannes 1:12,13). *Dit aannemen gebeurt door een gebed van geloof:*

“En alles wat u in het gebed vraagt, in geloof, zult u ontvangen” (Matthéüs 21:22).

Wanneer we onze volmacht omarmen, zal het ons omarmen. Wat we in puur geloof ontvangen, zal te zijner tijd ook een innerlijke zekerheid worden door het getuigenis van de Heilige Geest.

“De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn” (Romeinen 8:16).

Deze zekerheid en de zekerheid van 1 Johannes 5:11-13 is dan ons deel:

*“En dit is het getuigenis, namelijk dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft; en dit leven is in Zijn Zoon. Wie de Zoon heeft [aangenomen], heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft [aangenomen], heeft het leven niet. Deze dingen heb ik geschreven aan u die gelooft in de Naam van de Zoon van God, **opdat u WEET dat u het eeuwige leven hebt** en opdat u gelooft in de Naam van de Zoon van God.”*

Jezus zei tegen de verlamde: *“Sta op, neem uw ligmat op en ga lopen” (Johannes 5:8).* Hij was nog verlamd, maar moest Jezus op zijn woord nemen. Zijn geloof bracht hem genezing. Zo nemen ook wij God op zijn woord en nemen de volmacht aan om een kind van God te worden.

“Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.”

Wil jij ook Jezus op zijn woord nemen en de deur van je hart openen? Dan komt Hij bij je binnen om met je te eten, Dit betekent dat je een levende relatie met Hem krijgt! Wie zou dat niet willen? Waarom uitstellen wanneer Hij nu klopt, want *“zie, nu is het de tijd van het welbehagen, zie, nu is het de dag van het heil!” (2 Korinthiërs 6:2).* Je kunt bijvoorbeeld bidden:

“Here Jezus, ik doe de deur van mijn hart open voor U. Wilt u binnecomen! Ik neem u hierbij aan om een kind van God te worden. Ik geloof dat U aan het kruis ging om mij te redden door Uw dood en vergoten bloed. Dank U dat ik NU, door Uw opstanding, de volmacht heb ontvangen Uw kind te zijn. Amen.”

Studievragen

1. Leg uit wat wedergeboorte is.
2. Ben jij wedergeboren? Waarom denk je dat?
3. Wat gebeurt er innerlijk wanneer je wordt wedergeboren?
4. Welk bijbelgedeelte gaat speciaal over wedergeboorte?
5. Hoe word je wedergeboren?
6. Als je niet bent wedergeboren, schrijf dan op wat je wil bidden om nieuw leven in Christus te ontvangen.
7. Wedergeboorte is het begin van het geestelijk leven in Christus. De eerste stap daarna is het opzoeken van andere christen met wie je kunt leren hoe te groeien in je geloof. Denk hier eens over na.